

[Bjørn Poulsen]

Jeg er ikke i tvivl om, at man er nødt til at begrænse kystfiskeriet, bierhvervsfiskeriet. Jeg kommer selv fra en landsdel, hvor vi har en meget stor del af det kystfiskeri, der foregår, og det er efterhånden meget store landinger, disse fritidsfiskere kommer ind med, så vi er positive over for at gribe ind. Ikke fordi vi principielt bryder os om den slags restriktioner, men vi må se situationen, som den er: at vi nu er nået til det punkt, hvor det er nødvendigt at gøre noget i den retning.

Der rejser sig imidlertid et spørgsmål, som jeg ikke ved om fiskeriministeren kan svare på nu. Det er jo kendt, at der stadig væk er mange erhvervsfiskere, der samtidig har et landbrug. Det er vel nok især et øproblem og et fjordproblem. Der er en hel del mennesker her i landet, som har et lille landbrug, og som samtidig driver fiskeri, og disse mennesker vil efter min mening – så godt jeg kan læse lovforslaget – komme ganske alvorligt i klemme. De $\frac{1}{3}$, som her er fastsat for, hvor stor indkomsten kan være, førend man kan være erhvervsfisker, vil jeg tro adskillige af disse mennesker, som har landbrug og fiskeri som erhverv, vil komme i klemme med, og det må være en af de ting, man virkelig må få opklaret.

En anden ting er, at denne lov er lavet for at forbeholde fiskeriet for erhvervsfiskere, og når vi laver restriktioner ad den vej, som vi gør her, mod erhvervsfiskerne, så mener jeg, at vi også må lave restriktioner den anden vej. Her tænker jeg på, at de mennesker, der fisker som erhvervsfiskere, de mennesker, som ejer fiskerkuttere, skal også være fiskere. Jeg er fuldt ud klar over, at vi i dag har en forholdsvis restriktiv lov, nemlig $\frac{1}{3}$ -princippet i f. eks. et anpartsselskab. Men jeg mener, at når man vil lave den slags restriktioner, som man gør via dette lovforslag, så må det hedde $\frac{1}{2}$ i en bestyrelse, og det vil sige, at alle, som er medejere af en fiskerkutter, skal være fiskere. Det kan ikke være rimeligt i en meget trængt situation, som vi er i nu og uden tvivl vil være i i mange år, at der via disse selskabsformer er mulighed for, at fremmede mennesker, det vil sige ikke-fiskere, er med inde i billedet og kan profitere på dansk fiskeri. Jeg mener, at tiden må være inde til, at vi siger: skal der være et anpartsselskab bestående af 5 personer, så skal det være 5 fiskere. Der skal hverken væ-

re tandlæger eller andre liberale erhvervsdrivende i den slags selskaber. Det kan ikke være rimeligt.

Der bliver uden tvivl en hel del spørgsmål, som kan rejses i udvalget, og vi vil medvirke til en positiv behandling af dette lovforslag. Men som jeg tidligere har sagt: der er nogle problemer, som skal belyses.

Fuglsang (DKP):

Ikke mindre end det foregående lovforslag er dette et forslag, som i hvert tilfælde har sat en del sind i ret stærk bølgegang. Vi har bl. a. modtaget et brev, som gør os opmærksom på, hvordan fiskeri som en slags bisyssel betraget fra arilds tid har været en side af de sunde, danske livsvaner og vore naturtilstande. Nu er det jo sådan, at i vores moderne samfund – det gælder fiskeri, og det gælder andre områder – er vi desværre kommet ud over – jeg ved ikke, om jeg skal sige desværre, men i hvert tilfælde kommet ud over – det, som kaldes naturtilstandene, og vore fiskere mærker jo i alt for høj grad, hvordan ej heller havets rigdomme er ubegrænsede. Det er vel disse ting, som stiller nogle problemer, som man søger at løse med dette lovforslag. På den ene side at bevare, udvikle, vores fiskebestand, dernæst at varetage erhvervsfiskernes interesser og dernæst igen at åbne rimelige muligheder for fritids- og lystfiskere, prøve at finde frem til løsninger, som generer dem og deres interesser mindst muligt.

Med hensyn til selve erhvervsfiskerne mener jeg, at man i meget høj grad må tage højde for deres interesser. Derfor er vi f. eks. også indforstået med den i lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede ændring, som skal hindre udlændinge i ved dansk indregistrering at tilrane sig en del af de danske fiskeres begrænsede kvoter. Men vi mener også, som hr. Bjørn Poulsen netop har sagt, at vi bør tage skridtet fuldt ud, som det er foreslået af SID, det gamle arbejdsmandsforbund, som bl. a. påpeger nødvendigheden af at forbeholde fiskeriet for de egentlige fiskere, der fisker selv, og det vil bl. a. indebære at udelukke aktieselskabsformen fra det danske fiskeri. Det er jo ikke mindst disse selskaber, der fisker vore farvande tynde.

Vi er også positive med hensyn til fredningsbestemmelserne ved åmundingerne og